

Nemusíš se bát - Bende, Petr

Monolog:

Jenže já, já si to takhle taky nepředstavovala.

Když jsem s tebou tak nevím,

já se dusím, já už nechci, čau

1. Už dlouho se tě ptám

Proč východ je tam, to neznám...

Kávou voní kraj, tvoje hříchy proklínám

Listy letí z výšky, oblaky řečí nevnímám

Ruce mé jsou čisté na nich zbytky tebe

R: Nemusíš se bát, z písku stavíš hrad

Rozplétám ti vlasy, štěstí, ty víš, jak žiju rád

Nemusíš se bát, z písku stavíš hrad

Jenom s tebou chci si hrát

A dotyky všech, co jsou na tvých rtech

Nehledáš vůbec jiný břeh

A dotyky všech, zbyly na tvých rtech

Bezbřehý útěk do nebes

2. Už nemám komu hrát,

vzdušné zámky stavím jen sobě sám

Nechci to vážně brát, sama mi zpívej...

Vykřičím bolest, vykřičím lásku, v tichu se topím, proklínám

Probudím nebe ať otevře bránu

R: Nemusíš se bát, z písku stavíš hrad...